

Stichting Comité Nabestaanden Onderzeeboten 1940-1945

Verloren gegane Nederlandse onderzeeboten

In de Tweede Wereldoorlog zijn zeven onderzeeboten van de Koninklijke Marine tijdens verloren gegaan. Eén is met bekende positie bij een luchtaanval tot zinken gebracht, terwijl de andere zes bij oorlogspatrouilles op veelal onbekende posities zijn gezonken. Vooral dankzij inspanningen van naaste familieleden van gesneuvelde opvarenden, oprichters van de Stichting Comité Nabestaanden Onderzeeboten 1940 – 1945 (CNO), zijn sinds 1982 vijf van deze onderzeeboten gelokaliseerd. Tot op heden is echter de positie van één onderzeeboot, Hr. Ms. O 13, nog steeds niet bekend.

De eerste echte Noordzee patrouille van de O13 ving aan op woensdagavond 12 juni 1940.

Haar opdracht was om te gaan patrouilleren in de positie 57°00'N/05°30'E, ter hoogte van de ingang van het Skaggerak.

Op 19 juni is een bericht verzonden dat de O13 terug moest keren naar Dundee en op de 21^e had zij terug moeten zijn in Dundee.

Enige vrees omtrent haar veiligheid bij de Admiraliteit was ingegeven door het feit er indicaties waren dat Duitse oppervlakteschepen een vijandelijke onderzeeboot zouden hebben aangevallen op 18 juni. De O13 zou haar positie vervolgens op 20 en 21 juni hebben moeten melden, echter na haar vertrek op 12 juni is nimmer meer iets van de O13 vernomen.

Rond 24 juni werd door de autoriteiten aangenomen dat de O13 op haar eerste Noordzee patrouille met aan boord 34 opvarenden ten onder was gegaan.

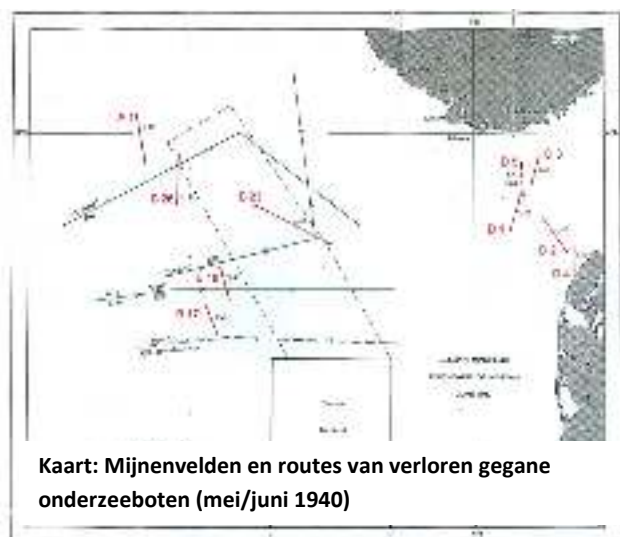
Indertijd werd aangenomen dat de O 13 op een in mei 1940 gelegd Duits mijnenveld zou zijn vergaan in de positie 56°55' N - 003°40' O. Een andere mogelijkheid zou zijn dat de O 13 door de Poolse onderzeeboot Wilk is aangezien voor een Duitse onderzeeboot en door haar is overvaren in de positie 56°50' N - 003°37' O. Beide theorieën zijn niet bewezen. Daarnaast kan de O 13 nog op een ander mijnenveld zijn

verongelukt of onderweg tengevolge van een technisch mankement of een losdrijvende mijn zijn gezonken.

Zoektocht naar de onderzeeboot O 13

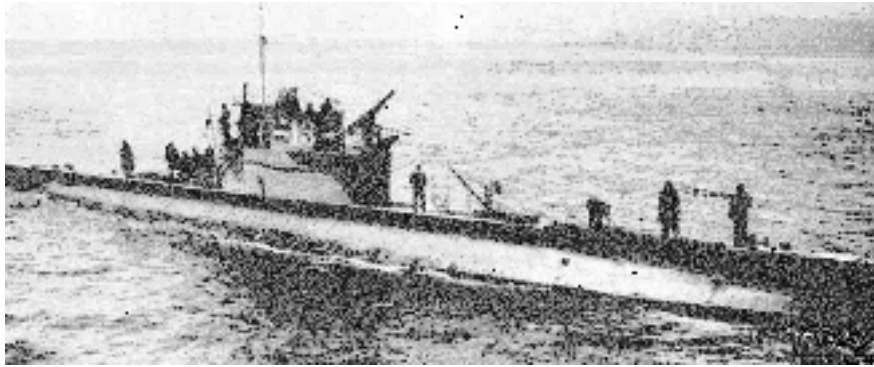
Vandaag de dag wordt er nog steeds breed onderzoek gedaan naar de mogelijke positie van de O13 om zodoende trachten te achterhalen wat er indertijd mogelijk geleid heeft tot de ondergang van de O13.

Tot die tijd is de O13 'still on patrol' .....

Kaart: Mijnenvelden en routes van verloren gegane onderzeeboten (mei/juni 1940)

Foto: Hr.Ms.O 13 (collectie NIMH)

Meer achtergrond informatie kunt u vinden op de volgende websites:

www.onderzeeboot.org (Stichting Comité Nabestaanden Onderzeeboten),
www.stillonpatrol.nl (documentaire en achtergronden zoektocht O 13) (tijdelijk niet bereikbaar).
www.dutchsubmarines.com (informatie over de Nederlandse onderzeeboten).

Contact

Voor informatie kunt u contact opnemen met de Stichting Comité Nabestaanden Onderzeeboten 1940-1945 per Email: comite@onderzeeboot.org of de projectleider, kapitein-luitenant ter zee (bd) Jouke Spoelstra via dutchdieselsubs@gmail.com

Achtergrond informatie over Hr.Ms. O 13

(O-12 klasse, ontwerp Koninklijke Marine ir. J.J. van der Struyff)

Hr.Ms. O 13 is tussen 1928 en 1931 bij de Kon.Mij. De Schelde te Vlissingen gebouwd en op 1 oktober 1931 in dienst gesteld. Met een lengte van 60 meter en een waterverplaatsing van 696 ton was zij vooral geschikt voor dienst in de kustwateren. Toch heeft zij ook tijdens de Spaanse burgeroorlog in de Middellandse zee gepatrouilleerd en heeft zij nog in 1939 een reis gemaakt naar de Nederlandse Antillen. Hr.Ms. O 13 had een bewapening van 4 boegbuizen en 1 hekbuis voor het afschieten van